

KANUN

BAZI KANUNLARDA VE 375 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN**Kanun No. 7196****Kabul Tarihi: 6/12/2019**

MADDE 1 – 4/6/1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilat Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan tabloda Birinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesi 1 inci Meslek Derecesi karşılığı görev unvanları arasında yer alan “Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Özel Harekat Başkanı,” ibaresi “Polis Akademisi Başkanı, Başkan,” şeklinde değiştirilmiş, Birinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesi 2 nci Meslek Derecesi karşılığı görev unvanları arasında yer alan “Özel Harekat Başkan Yardımcısı,” ibaresi “Başkan Yardımcısı,” şeklinde değiştirilmiş, İkinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesi karşılığı görev unvanlarına “Özel Harekat Müdürü,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Başkanlıklarda Şube Müdürü,” ibaresi eklenmiş, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü rütbesi karşılığı görev unvanlarına “İlçe Emniyet Müdürü,” ibaresinden sonra gelmek üzere “İlçe Emniyet Müdür Yardımcısı,” ibaresi eklenmiş ve ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu ilçelerde Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürleri, ilçe emniyet müdür yardımcısı olarak görevlendirilebilirler.”

MADDE 2 – 3201 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (b) alt bendinde yer alan “Özel Harekat Başkanlığı,” ibaresi “Başkanlıklar,” şeklinde değiştirilmiş ve (c) alt bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 3 – 3201 sayılı Kanunun 55 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan tablonun “İkinci Sınıf Emniyet Müdürü” satırının “En Az Bekleme Süreleri” sütununda yer alan “1” ibaresi “2” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; onbirinci fıkrasının (c) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkraya aşağıdaki cümle eklenmiş; onüçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; onyedinci fıkrasında yer alan “kadrosuzluk nedeniyle” ibaresi “hizmet ihtiyacı sebebiyle kadrosuzluktan” şeklinde, ondokuzuncu fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; yirminci fıkrasında yer alan “Özel Güvenlik Denetleme Başkanı,” ibaresi “Başkan,” şeklinde değiştirilmiş, fıkraya “Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Başkan Yardımcısı,” ibaresi eklenmiş, fıkra da yer alan “hizmet gerekleri” ibaresi “hizmet ihtiyacı” şeklinde değiştirilmiş, yirmibirinci fıkrasında yer alan “emekliliğe sevk edilenlere” ibaresi “emekliliğe sevk edilenler ile hizmet ihtiyacı nedeniyle göreve devam ettirilenlerden kendi isteği üzerine emekliye ayrılmak isteyenlere” şeklinde değiştirilmiştir.

“Kadro sayılarını aşmamak kaydıyla, her amir rütbesinde bulunması gereken toplam personel sayısı, hizmet ihtiyacına göre her yıl Yüksek Değerlendirme Kurulu tarafından tespit edilir.”

“Rütbelere terfi ettirilecek personelin kurullarda görüşülmesi kıdem sırasına göre, rütbelere terfiler ise liyakate göre yapılır.”

“c) Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü rütbesine terfi için yönetmeliğe uygun olarak yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olunması,

d) Polis Akademisi Başkanlığınca Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü rütbesine terfi için düzenlenecek yöneticilik eğitiminde başarılı olunması,”

“Bu fıkranın (c) bendinde belirtilen sınava, her personel en fazla beş defa katılabilir.”

“İhtiyaç hâlinde meslekte fiilen iki yılını dolduran lisans mezunu polis memurları arasında yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olanlardan, Polis Akademisi Başkanlığınca düzenlenecek ilk derece amirlik eğitimini başarıyla bitirenler Komiser Yardımcılığı rütbesine atanır. Adaylarda aranacak diğer nitelikler, sınavlara ve ilk derece amirlik eğitimine ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle düzenlenir.”

“Bulundukları rütbelere terfi ettikleri tarihten itibaren beş yıl içinde bir üst rütbeye terfi edemeyen Emniyet Amirleri ile Dördüncü, Üçüncü ve İkinci Sınıf Emniyet Müdürleri, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile hizmet ihtiyacı sebebiyle kadrosuzluktan emekliye sevk edilirler. Ancak bunlardan, hizmet ihtiyacı nedeniyle kadrosuzluktan emekliye sevk edilmesi uygun görülmeyenlerin fiili hizmet süreleri aynı usul ile iki yıl uzatılır. Bu şekilde göreve devamı uygun görülenlerin durumu, iki yıl sonra tekrar değerlendirilerek en fazla bir defa daha uzatılabilir, görev süresi uzatılmayanlar ise kadrosuzluktan emekliye sevk edilirler.”

MADDE 4 – 3201 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin başlığı “Madalya ve ödüller” şeklinde, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kendisine tevdi edilen görevleri fiilen hayatını hiçe sayarak üstün bir cesaret, feragat ve kahramanlıkla yerine getirdiği tespit edilen personele, İçişleri Bakanı tarafından Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası verilebilir. Başka devletlerce tevcih edilen madalya ve nişanlar ile bunlara ait rozet ve minyatürler, İçişleri Bakanlığınca tasvip ve tescil edildikten sonra takılabilir. Verilen madalyaların imalatı ve bunların muhafazalarının temin giderleri bir defaya mahsus olmak üzere bütçeden karşılanır.”

“Bu madde gereğince verilen ödüllere ilişkin esaslar, teklif ve değerlendirme işlemleri, ödül verme yetkileri, ödül gerekçelerine göre verilecek ödülün cinsi ve miktarı ile diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikler ile belirlenir.”

MADDE 5 – 3201 sayılı Kanunun ek 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 16- Emniyet ve asayişin gerektirdiği hallerde ilgili valinin istemi üzerine, Emniyet Genel Müdürlüğünün önerisi ve İçişleri Bakanının onayı ile polis çevik kuvvet birimleri ve ihtiyaç görülmesi halinde diğer emniyet hizmetleri sınıfı personeli geçici olarak başka illerde görevlendirilebilir.

Bu şekilde görevlendirilen personel ile bunlara destek olmak üzere görevlendirilen Emniyet Genel Müdürlüğünün diğer personelinin görev yerine sevkı o kuvvetin bağlı olduğu il valiliğince, geriye sevkleri ile beslenme ve barınma ihtiyaçları gönderildiği ilin valiliğince karşılanır. Bu masraflar için Emniyet Genel Müdürlüğü bütçesinde özel bir harcama kalemi açılır. Bu amaçla yapılacak harcamalarda ödeme emri aranmaz.”

MADDE 6 – 3201 sayılı Kanunun ek 22 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 7 – 3201 sayılı Kanunun ek 31 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Özel Güvenlik Denetleme Başkanlığı emrine atanan polis müfettiş” ibaresi “Polis müfettiş” şeklinde ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Başkanların mali ve diğer özlük hakları hakkında Polis Teftiş Kurulu Başkanına, Akademi Başkan Yardımcılarının ve Başkan Yardımcılarının mali ve diğer özlük hakları hakkında Daire Başkanına ilişkin hükümler uygulanır.”

MADDE 8 – 3201 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 37- İlgili kanun hükümlerine göre aylık almakta olan Emniyet Teşkilatı personelinden terörle mücadele görevi sırasında veya bu görevinden dolayı alıkonuldukları ya da kayboldukları yetkili makamlarca tespit edilenlerin ailelerine, herhangi bir başvuruya gerek kalmaksızın, memuriyetlerinin devam ettiği süre zarfında, aylıkları ödenmeye devam olunur. Bunların aileleri her türlü sosyal hak ve yardımlardan yararlanmaya devam ederler. Mahkeme kararıyla ilgili hakkında gaiplik kararı verilmesine istinaden Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından hak sahiplerine aylık bağlanması halinde, bu aylığın bağlandığı tarihten itibaren görev aylıkları kesilir. Ancak Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından bağlanan aylığın başlangıç tarihine kadar yapılan ödemeler ilgililerden tahsil edilmez.

22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun gaipier hakkındaki hükümleri saklı kalmakla birlikte, gaiplik kararı için asgari bekleme süresi geçmesinden itibaren bir aylık süre içinde ilgilinin ailesi tarafından gaiplik kararı için mahkemeye başvurulmaması durumunda, personelin en son görev yaptığı birim tarafından da mahkemeden gaiplik kararı talep edilebilir. Bu karar alınana kadar personelin terfi ve özlük hakları dondurulur.

Hakkında gaiplik kararı verilenlerden, sonradan dönenlerin durumları en son görev yaptıkları birim tarafından incelenir. Yeniden göreve başlatılmaları halinde gaip oldukları döneme ilişkin görev aylıkları, hak sahiplerine Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından ödenmiş aylıklar mahsup edilmek suretiyle geriye dönük olarak ödenir.

Alıkonulma ya da kaybolma ile ilgili olarak kusurlu görülenler hakkında soruşturma dosyası tanzim edilerek yetkili makamlara intikal ettirilir. Bu kişilerin terfi ve diğer özlük işlemleri adli birimlerce verilecek karar sonrası idarece ayrıca değerlendirilir.”

MADDE 9 – 3201 sayılı Kanunun geçici 26 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde, üçüncü fıkrasında yer alan tablonun (A) grubu sütununda İkinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesi için “1” olarak düzenlenen en az bekleme süresi “2” şeklinde, dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Polis amirlerinden en az dört yıllık fakülte ve yüksek okullardan mezun olanlar (A), komiser yardımcılığı kursunu başarıyla bitirmiş olan diğer amirler (B) grubunu oluşturur.”

“(B) grubu polis amirlerinden bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarihten önce en az dört yıllık yükseköğretim kurumunu bitirenlerin (A) grubuna geçişleri bu fıkranın yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, daha sonra bitirenlerin (A) grubuna geçişleri ise mezuniyet tarihleri itibarıyla sağlanır ve bulundukları rütbedeki zorunlu en az bekleme süreleri (A) grubuna göre hesaplanır. Bu şekilde (A) grubuna geçenlerin bulundukları rütbede (A) grubu polis amirleri için belirlenen süreden fazla çalışmış olmaları geriye yönelik olarak herhangi bir hak doğurmaz.”

MADDE 10 – 3201 sayılı Kanunun geçici 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 29- Başpolis memurları ve kıdemli başpolis memurları arasında yapılacak yazılı/sözlü sınavlarda başarılı olanlardan, Polis Akademisi Başkanlığınca düzenlenecek ilk derece amirlik eğitimini başarıyla bitirenler Komiser Yardımcılığı rütbesine atanır. Adaylarda aranacak diğer nitelikler, sınavlara ve ilk derece amirlik eğitimine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça düzenlenir.”

MADDE 11 – 3201 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 30- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on yıl süreyle 55 inci maddenin üçüncü fıkrasına bağlı tabloda; Birinci Sınıf Emniyet Müdürü rütbesi hizasında yer alan on binde 25 oranı on binde 35 olarak, İkinci Sınıf Emniyet Müdürü hizasında yer alan on binde 34 oranı on binde 50 olarak uygulanır.”

MADDE 12 – 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununun 14 üncü maddesinin (A) fıkrasının yedinci paragrafında yer alan “iki” ibaresi “dört” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 13 – 15/5/1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun geçici 26 ncı maddesinin birinci fıkrasına “Muğla İline bağlı Ula İlçesi ve çevresinde 25/11/2017 tarihinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Denizli İli Acıpayam İlçesinde 20/3/2019 tarihinde, Malatya İli Arguvan İlçesinde 21/3/2019 tarihinde, Elazığ İli Sivrice İlçesi ve çevresinde, Malatya İli Doğanşol ve Pütürge İlçelerinde 4/4/2019 tarihinde, Denizli İli Çardak İlçesi ve çevresinde, Denizli İli Bozkurt İlçesinde, Afyonkarahisar İli Dazkırı İlçesinde 8/8/2019 tarihinde,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14 – 23/2/1961 tarihli ve 257 sayılı Er ve Erbaş Harçlıkları Kanununun 2 nci maddesinin ikinci fıkrasına “öncelikli yörelerde” ibaresinden sonra gelmek üzere “İlgisine göre İçişleri Bakanlığı veya” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 15 – 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasına “Türk Silahlı Kuvvetleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve Sahil Güvenlik Komutanlığı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 16 – 657 sayılı Kanunun ek 35 inci maddesinin üçüncü fıkrasına “Türk Silahlı Kuvvetleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 17 – 27/7/1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanununun ek 17 nci maddesinin (A) fıkrasının tazminat oranlarından sonra gelen paragrafına “Genelkurmay Başkanlığınca” ibaresinden sonra gelmek üzere “(Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ve Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi Başkanlığı için İçişleri Bakanlığınca)” ibaresi, (Ç) fıkrasının birinci ve üçüncü paragraflarına “Türk Silahlı Kuvvetleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi” ibareleri eklenmiş ve aynı fıkranın dördüncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sağlık hizmetleri tazminatının oranları ile usul ve esasları; personelin rütbesi, unvanı, görevi, çalışma şartları ve süresi, görev yeri ve özellikleri, eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetleri ve mesleki uygulamaları ve özellik arz eden riskli bölümlerde çalışma gibi hizmete katkı unsurları esas alınarak; Türk Silahlı Kuvvetleri için Genelkurmay Başkanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığının; Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisi için Hazine ve Maliye Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle ilgisine göre İçişleri Bakanlığı veya Milli Savunma Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 18 – 9/7/1982 tarihli ve 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına “erbaş ve erler ile Devlet memuru” ibaresinden sonra gelmek üzere “, sözleşmeli personel” ibaresi ve altıncı fıkrasına “sivil memurlar” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası kapsamındaki sözleşmeli personel” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 19 – 2692 sayılı Kanunun Üçüncü Bölüm başlığında yer alan “Emir Komuta Bağlantısı, Görev İlişkileri, Askeri ve” ibaresi metinden çıkarılmış, 12 nci maddesinin başlığı “İdari Yardım” şeklinde ve birinci fıkrasında yer alan “askeri veya mülki makamlara” ibaresi “mülki makamlara” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 20 – 2692 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin başlığı “Nakdi tazminat, madalya ve ödüller” şeklinde, ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Kendisine tevdi edilen görevleri fiilen hayatını hiçe sayarak üstün bir cesaret, feragat ve kahramanlıkla yerine getirdiği tespit edilen personele, İçişleri Bakanı tarafından Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası verilebilir. Başka devletlerce tevcih edilen madalya ve nişanlar ile bunlara ait rozet ve minyatürler, İçişleri Bakanlığınca tasvip ve tescil edildikten sonra takılabilir. Verilen madalyaların imalatı ve bunların muhafazalarının temin giderleri bir defaya mahsus olmak üzere bütçeden karşılanır.”

“Bu madde gereğince verilen ödüllere ilişkin esaslar, teklif ve değerlendirme işlemleri, ödül verme yetkileri, ödül gerekçelerine göre verilecek ödülün cinsi ve miktarı ile diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikler ile belirlenir.”

MADDE 21 – 2692 sayılı Kanunun ek 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 4- Sahil Güvenlik Komutanlığı; vardiya yatakhaneleri, eğitim ve kongre merkezleri, sosyal tesisler, gazinolar, moral eğitim merkezleri ve kantinler kurabilir.

Vardiya yatakhaneleri, gazinolar, sosyal tesisler, özel, yerel ve kıış eğitim merkezlerinin sermayeleri, bu tesislerin gelirleri ile üye aidatlarına ilave olarak Sahil Güvenlik Komutanlığı bütçesine konulacak ödenekten oluşur. Vardiya yatakhaneleri, gazinolar, sosyal tesisler, özel, yerel ve kıış eğitim merkezlerinin yılı merkezi yönetim bütçe kanunu ile belirlenen giderleri genel bütçeden karşılanabilir.

Vardiya yatakhaneleri, gazinolar, sosyal tesisler, özel, yerel ve kıış eğitim merkezlerinde, özel bir ihtisas gerektiren hizmetlerin personel yetersizliği veya maliyeti nedeniyle verilememesi durumunda bu hizmetler kiralama yoluyla dışarıdan karşılanabilir, kantinlerin tamamı, bir kısmı veya bazı şubeleri kiraya verilebilir, bu şekilde elde edilen gelirler genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin tesis ve kantin gelirlerine dâhil edilir. Özel, yerel ve kıış eğitim merkezleri ile birlik dışındaki kantinlerin aylık gayrisafi hasılatının %1’i her ay genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimine yatırılır.

Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı mensubu personel ile Türk Silahlı Kuvvetleri mensubu personel, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığına ait üçüncü fıkradaki tesisler ile Türk Silahlı Kuvvetlerine ait tesis ve özel bakım merkezlerinden kendi mevzuatlarında yer aldığı şekilde statülerine göre karşılıklı olarak istifade ederler.

Üçüncü fıkrada sayılan tesislerden istifade edecek personelden üye aidatı ve kart ücreti alınır. Bu suretle elde edilen gelirlerin müştereken istifade edilen tesislere yönelik harcama usul ve esasları Millî Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığınca, Sahil Güvenlik Komutanlığına ait tesislerin işletilmesi, işlettilmesi, gelirlerinin harcanması, tesislerden istifade edilmesinin yasaklanmasını gerektiren durumlar gibi genel usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 22 – 2692 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Mecburi hizmet süresi

EK MADDE 10- Sahil Güvenlik Komutanlığında muvazzaf subay ve astsubay olanlar için mecburi hizmet yükümlülükleri aşağıda belirtilmiştir:

a) Muvazzaf subay veya astsubayların mecburi hizmetleri, subay veya astsubay nasbedildikleri tarihten itibaren fiilen on beş yıldır. Statü değiştirerek subaylığa geçirilenlerin mecburi hizmet süreleri Sahil Güvenlik Komutanlığındaki ilk statülerine nasbedildikleri veya ilk sözleşmelerinin onaylandığı tarihten itibaren on beş yıldır.

b) Subay veya astsubay nasbedildikten sonra Sahil Güvenlik Komutanlığı hesabına yurt içindeki fakülte ve yüksekokullarda lisans veya lisansüstü öğrenim yapanların yükümlülükleri, buralarda geçen süreler kadar uzatılır.

c) Sahil Güvenlik Komutanlığı hesabına yurt içinde tıp veya dış hekimliğinde uzmanlık veya yan dal uzmanlık eğitimi ile Sahil Güvenlik Komutanlığı hesabına yurt içinde tıpta, dış hekimliğinde veya eczacılıkta doktora eğitimini bitirenlerin yükümlülükleri, buralarda geçen sürelerin yarısı kadar uzatılır.

d) Pilotaj eğitimi (pilot adaylarına verilen uçuş eğitimi) bitirenlerin yükümlülükleri altı yıl uzatılır.

e) Yabancı memleketlere altı ay veya daha fazla süre ile öğrenim, staj, kurs, ihtisas veya görgü ve bilgilerini artırmak maksadıyla gidenlerin yükümlülükleri, masrafların ödenme şekline bakılmaksızın, gidiş ve dönüş tarihleri arasında geçen sürenin iki katı kadar uzatılır.

f) Yurt dışı sürekli göreve atanan subay veya astsubayların yükümlülükleri, buralarda geçen süreler kadar uzatılır. Ancak, yaş haddinden, herhangi bir nedenle resen veya kadrosuzluktan emekli edilecekler ile tutuklulardan kendi isteği ile emekli olmak isteyenlere bu yükümlülük süresi uygulanmaz.

g) (b), (c), (d), (e) ve (f) bentleri gereğince mecburi hizmet yükümlülüğüne eklenecek hizmet sürelerinin başlangıç tarihleri; yükümlülük süresini tamamlamadan gidenlerin yükümlülük süresini tamamladıktan sonra, yükümlülük süresini tamamlayarak gidenlerle yükümlülüklerini bu süre içinde tamamlayanların kadro görevine fiilen katıldıkları tarihten başlar.

Durumları birinci fıkraya hükümlerine uyanlardan mecburi hizmetle yükümlü olduğu süre içinde, istifa edenler veya ilişkisinin kesilmesini gerektiren bir suç işleyenler ya da sağlık sebebi hariç başka herhangi bir sebeple ayrılanlar, Sahil Güvenlik Komutanlığı tarafından belirlenen ve öğrenci, subay ve/veya astsubay nasbedildikten sonra kendilerine yapılan öğrenim, eğitim ve yetiştirme masraflarını, yükümlülük sürelerinin eksik kalan kısmı ile orantılı olarak kanunî faizi ile birlikte tazminat olarak öderler.

Yabancı memleketlere öğrenim, staj, kurs, ihtisas veya görgü ve bilgilerini artırmak amacıyla gitmiş olanlardan durumları bu maddede yazılı hallere uyanlar hakkında ilgili hükümler uygulanmakla birlikte, bulundukları süre içerisinde aldıkları aylık ve Devletçe yapılan masrafların dört katı ayrıca tazminat olarak alınır.

Bu Kanun ve 4678 sayılı Kanuna göre; Sahil Güvenlik Komutanlığı mensubu subay, sözleşmeli subay, astsubay ve sözleşmeli astsubay statüsündeki personelin öğrenim, eğitim ve yetiştirme masraflarının hangi unsurlardan oluşacağı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 23 – 2692 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“İzinler

EK MADDE 11- Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman erbaşların yıllık izinleri ve yıllık mazeret izinleri aşağıdaki gibidir:

a) Personelin her yıl otuz gün yıllık izin hakkı vardır. Bu müddete yol dâhil değildir. Ayrıca, kısa süreli mazeretlerde kullanılmak üzere on beş güne kadar yıllık mazeret izni verilebilir.

b) Yıllık izinlerin verilmesi, zaman ve süresi, hizmetin aksamaması esas alınmak suretiyle birlik, karargâh ve kurum amirlerince düzenlenir.

c) Personele, nasbedildikleri veya ilk sözleşmelerinin onaylandığı tarihten aynı yılın 31 Aralık tarihine kadar olan süre için yıllık izinleri orantılı olarak verilir.

d) Yıllık izinlerin senesi içinde kullanılması esastır. Ancak hizmet, alıkonulma, esaret ve sair zorunlu nedenlerle yıllık izinlerini kısmen veya tamamen kullanamayanların izinleri, müteakip sene içinde verilebilir. Bu müddet hiçbir suretle toplam altmış günü geçemez.

e) Görev ve hizmet ihtiyacının gerektirdiği durumlarda, asgari yıllık izin planlamasını onaylayan makam tarafından personel izinden geriye çağrılabilir.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman erbaşlara birinci fıkrada yazılı on beş günlük yıllık mazeret izinleri dışında;

a) Eşinin doğum yapması, eşinin ölümü, çocuğunun ölümü, kendisinin veya eşinin ana, baba veya kardeşinin ölümü hallerinin her birinde isteği üzerine on güne kadar; kendisinin veya çocuğunun evlenmesi halinde isteği üzerine yedi güne kadar mazeret izni verilebilir.

b) Yangın, deprem, su baskını gibi olağanüstü bir mazeret dolayısıyla bir yıl içinde otuz güne kadar mazeret izni verilebilir.

c) Hizmetleri sırasında radyoaktif ışınlarla çalışan personele her yıl, yıllık izinlerinden ayrı olarak, bir aylık izin verilir.

d) Gerekli uzmanlık dallarında ve ihtiyaç duyulan branşlarda yurt içinde öğrenim için özlük hakları saklı kalmak şartıyla öğrenim süresi kadar veya eğitim öğretim programının özelliğine göre ve programın safhaları dikkate alınarak ihtiyaç duyulan sürelerde bölümler halinde izin verilebilir.

e) Bakmakla yükümlü olduğu veya refakat etmediği takdirde hayatı tehlikeye girecek anne, baba, eş ve çocukları ile kardeşlerinden birinin ağır bir kaza geçirmesi veya tedavisi uzun süren önemli bir hastalığa tutulmuş olması hâllerinde, bu hâllerin sağlık kurulu raporuyla belgelendirilmesi şartıyla, istekleri üzerine, aylık ve özlük hakları korunarak üç aya kadar izin verilebilir. Gerekğinde bu süre bir katına kadar uzatılır. Bu sürenin bitimini müteakip istekleri üzerine ayrıca altı aya kadar aylıksız izin verilebilir. Bu bent hükmü aynı kişi ve aynı vakaya dayalı olarak bir defaya mahsus uygulanır. Aylıksız izinli olarak geçirilen süreler mecburi hizmet süresinden, uzman erbaşlar için sözleşme süresinden sayılmaz.

f) En az %70 oranında engelli ya da süregelen hastalığı olan çocuğunun (çocuğun evli olması durumunda eşinin de en az %70 oranında engelli olması kaydıyla) hastalanması hâlinde hastalık raporuna dayalı olarak ana veya babadan sadece biri tarafından kullanılması kaydıyla bir yıl içinde toptan veya bölümler hâlinde on güne kadar mazeret izni verilir.

g) Bu fıkra kapsamında verilen mazeret izinleri yıllık izne mahsup edilmez.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman erbaşların sıhhi izinleri aşağıdaki gibidir:

a) Hizmet yapamayacak şekilde hastalanan personelin hastalığı geçici ise veya geçici olup sekel bırakan hastalıklardan ise, hastanelerde geçen teşhis ve tedavi süreleri hariç, ay ve gün hesabı ile her bir hastalığı için toplam olarak ve fiilen iki yılı geçmemek üzere, nekahet tedavisi, istirahat ve hava değişimi işlemine tabi tutulur. Bu gibiler hakkında raporlar sağlık kurulunca verilir. Sözleşmeli subay ve sözleşmeli astsubaylar için 4678 sayılı Kanun, uzman erbaşlar için 3269 sayılı Kanundaki sağlık durumları nedeniyle sözleşme fesih hükümleri saklıdır.

b) Kanseri, her türlü kötü huylu tümör, verem, kronik böbrek yetmezliği ile akıl ve ruh hastalıkları gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığa yakalananlar, sağlık kurulları raporlarında gösterilecek lüzum üzerine, toplam olarak ve fiilen üç yılı geçmemek şartı ile tedavi, istirahat veya hava değişimine tabi tutulabilirler.

c) Sağlık durumundan dolayı (Yurdun alçak veya alçak mutedil bölgelerinde faal görev yapar) veya (Muayyen bölgelere gidemez) şeklinde iklim değiştirme raporları alanlar ile birlik veya diğer görevlerde çalışması sağlık kurulu raporu ile kayıt ve şarta bağlı olanların bu durumlardaki sıhhi izin süreleri dört yıl olarak hesaplanır. Geçici olarak sağlık durumları sebebiyle uçucuların yer hizmetine verilmeleri ve dalgıç ve kurbağa adamlardan hizmetlerini yapamaz kararı alanların diğer görevlere verilmeleri sıhhi izin süresinden sayılmaz. Sıhhi izin süresini doldurmak durumuna girenler, sıhhi izin sürelerini dolduracakları ayın ilk haftasında haklarında kati işlem yapılmak üzere tekrar muayeneye sevk edilirler. Bunlardan sıhhi arızalarının devam ettiği ve hiçbir sınıfın hizmetinde vücutlarından istifade edilemeyeceği anlaşılanlar hakkında ilgisine göre 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu veya 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümleri uygulanır.

d) Kadın personele doğum yapmasından önce sekiz hafta ve doğum yaptığı tarihten itibaren sekiz hafta olmak üzere toplam on altı hafta süre ile aylıklı izin verilir. Çoğul gebelik halinde, doğum öncesi sekiz haftalık izin süresine iki hafta süre eklenir. Ancak beklenen doğum tarihinden sekiz hafta öncesinden, sağlık durumunun uygun olduğu doktor raporu ile belgelenen personel, isterse doğumdan önceki üç haftaya kadar iş yerinde çalışabilir. Bu durumda personelin isteği halinde doğum öncesinde çalıştığı süreler, doğum sonrası izin süresinin bitim tarihinden itibaren aylıklı izin süresine eklenir. Doğumun erken gerçekleşmesi nedeniyle doğum öncesi sekiz haftalık izinden kullanılamayan süreler, doğum sonrası sürelerine eklenir. Doğumda veya doğum sonrası aylıklı izin süresi içerisinde annenin ölümü halinde, isteği üzerine babaya, bu bentte anne için öngörülmüş olan aylıklı izin süresi kadar izin verilir. Doğum yapan personele çocuklarını emzirmeleri için aylıklı izin süresinin bitim tarihinden itibaren ilk altı ayda günde üç saat, ikinci altı ayda günde bir buçuk saat süt izni verilir. Süt izninin hangi saatler arasında ve kaç bölünerek kullanılacağı personelin tercihinine bırakılır. Ayrıca doğum yapan personele, aylıklı izinlerinin bitiminden itibaren başlamak üzere, en fazla üç yaşında bir çocuğu evlat edinen kadın personele çocuğun ana ve babasının rızasının kesinleştiği tarihten veya vesayet dairelerinin izin verme tarihinden itibaren istekleri üzerine on iki aya kadar aylıksız izin verilir.

e) Görev esnasında veya görev dışında, görevlerinden dolayı bir saldırıya veya kazaya uğrayan veya bir meslek hastalığına yakalanan personel bu fıkra belirtilen sürelerle bağlı olmaksızın iyileşinceye kadar izinli sayılır.

f) Bu fıkra kapsamında verilen izinler rütbe bekleme süresinden sayılır.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay ve sözleşmeli astsubayların yurt dışı izinleri aşağıdaki gibidir:

a) İçişleri Bakanlığınca;

1) Öğrenim için öğrenim süresi kadar,
2) Meslekî bilgi ve görgüsünü artırmak maksadıyla bir yıla kadar,
3) Seminer, müşahade gezisi ve ziyaretler için lüzumlu görülen süre kadar,
4) Mazeret dolayısıyla yıllık izinle birlikte üç aya kadar,
5) Seyahat maksadıyla yurt dışına gidecek personele, bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen yıllık izin süresi kadar,

yurt dışı izni verilebilir.

b) Bu fıkranın (a) bendinin (5) numaralı alt bendinde belirtilen izin aynı usuller ile uzman erbaşlara da verilebilir.

c) Yurt dışı izin verme yetkisi İçişleri Bakanlığınca devredilebilir. Yetki devri hâllerinde, verilen yurt dışı izinleri yetki devri yapan makama bildirilir.

d) Bu fıkra kapsamında verilen izinlerde özlük hakları aynen verilir.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman erbaşlardan;

a) Yabancı memleketlerin emsal kurum ve kuruluşlarında hizmet yapmak üzere gönderilecekler İçişleri Bakanlığınca dört yıla kadar aylıklı izin verilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlerin aylıkları Sahil Güvenlik Komutanlığı bütçesinden ödenir. Bunların yabancı memleketlerde geçen hizmet süreleri, fiili hizmetlerinden ve kıdemlerinden sayılır.

b) Yabancı bir memlekette veya uluslararası kuruluşlarda görev alacaklara İçişleri Bakanlığının onayı ile beş yıla kadar aylıksız izin verilebilir.

c) Birleşmiş Milletler Teşkilatı ile Türkiye Cumhuriyetinin üye olduğu veya imzaladığı anlaşmalarla taraf bulunduğu diğer uluslararası teşkilatlar nezdinde ateşkesi denetlemek üzere gözlemci sıfatıyla görev alan veya barış gücünde görevlendirilenlere Cumhurbaşkanının kararı ile beş yıla kadar aylıklı izin verilebilir. Bu personele, görevlendirilen teşkilat tarafından yapılacak ödemelerin dışında, ayrıca, aynı karar ile tespit edilecek tutarda aylık ek ücret de verilebilir. Bu şekilde yabancı memleket veya uluslararası kuruluşlarda görevde geçen süreler hizmetten sayılır ve emeklilik hakları ile 205 sayılı Kanunca sağlanan hakları, 5434 sayılı Kanun, 5510 sayılı Kanun ve 205 sayılı Kanun hükümlerine uyulmak kaydı ile saklı tutulur.

Bursla gidenler de dâhil, yetiştirilmek üzere veya sürekli görevle yurt dışına gönderilen personel kanunlarına tâbi kamu personelinin; subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman erbaş olarak görev yapan eşlerine, hizmet safahatları süresince her defasında bir yıldan az olmamak üzere en çok dört yıla kadar aylıksız izin verilebilir.

Aylıksız izin süreleri hariç olmak üzere, izin süreleri subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman erbaşların hizmetlerinden sayılır. Aylıksız izin süreleri mecburi hizmet süresinden sayılmaz. Aylıksız izin alanların nasıp ve terfi, aylık ve diğer mali haklar bakımından statü ve rütbelerine göre 926 sayılı Kanun, 4678 sayılı Kanun ve 3269 sayılı Kanun hükümleri saklıdır.

Savaş ve olağanüstü hâllerde Cumhurbaşkanınca izin süreleri kısaltılabilir veya kaldırılabilir. Bu hâllerde, bu madde kapsamına giren personel, izinden geriye çağrılabilir.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay ve sözleşmeli astsubaylar ve uzman erbaşlar için bu Kanun dışında diğer kanunlarda düzenlenen izin hükümleri uygulanmaz.

İzinlerin verilme usul ve esasları, izin vermeye yetkili makamlar ve sair hususlar ile ilgili ve görgülerini artırmak üzere yabancı memleketlere izinli gideceklerin seçilmeleri, yollanma tarzları, o yerdeki yaşama ve çalışmalarının ne şekilde takip ve kontrol edilecekleri, ne gibi hâllerde geri çağırılacakları ile ilgili hususlar İçişleri Bakanlığı tarafından yürürlüğe konulacak yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 24 – 2692 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Personelin tıbbi yardım ihtiyacı

EK MADDE 12- Teröristle mücadele ve sınır ötesi operasyonlar, uluslararası barışı destekleme kapsamındaki faaliyetler, üs bölgeleri gibi görevli bulunulan yer ya da görev koşulları itibarıyla reçete edilen ilaçların eczanelerden temin edilerek hasta/yaralı personele ulaştırılmasının güç olduğu, ikinci ve üçüncü basamak sağlık teşkillerine sevklerin emniyetli şekilde ve zamanında yapılamadığı hâllerde, birlik/kurum envanterindeki mevcut ilaç ve tıbbi sarf malzemesi personel tedavisinde kullanılabilir. Bu kapsamda kullanılan ilaç ve tıbbi sarf malzemesi için personelden herhangi bir ücret veya katılım payı alınmaz. Bu amaçla kullanılan ilaç ve tıbbi sarf malzemesinin kullanımına ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 25 – 2692 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Uzman erbaşlar

EK MADDE 13- Sahil Güvenlik Komutanlığında görevli uzman erbaşlardan tutuklu bulunan, görevden uzaklaştırma tedbiri devam eden ve cezası infaz edilenlerin aylık, ödenek ve tazminat ödemelerinde 657 sayılı Kanunun 141 inci maddesi hükümleri uygulanır. Bunlar ile hakkındaki görevden uzaklaştırma veya tutuklanma tedbiri ortadan kaldırılmasına rağmen yargılamaları veya adli/ıdarî soruşturmaları devam edenlerin terfi, derece ve kademe ilerlemeleri yapılmaz, bu işlemlerin ne şekilde yapılacağı yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 26 – 2692 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- 926 sayılı Kanunun ek geçici 94 üncü madde ve ek geçici 97 nci maddesi hükümleri kapsamında astsubaylıktan subaylığa geçenlerin rütbe yaş hadleri aşağıda belirtilmiştir:

<u>Rütbe</u>	<u>Yaş Haddi</u>
Teğmen, Üsteğmen	49
Yüzbaşı	55
Binbaşı	56
Yarbay	57
Albay	60”

MADDE 27 – 10/3/1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 13/A maddesinin onaltıncı fıkrasının beşinci ve altıncı cümleleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Subay veya astsubay nasbedilmek üzere lisans veya önlisans eğitimi yapanlardan (yabancı uyruklular hariç) öğrenciliği sona erdirilenler ya da sağlık sebebi hariç, başka herhangi bir sebeple ayrılanlar, kendilerine yapılmış olan öğretim masraflarını kanuni faizi ile birlikte tazminat olarak ödemek zorundadırlar. Ancak Akademide önlisans, lisans, lisansüstü eğitimi veya eğitim merkezlerinde subay ve astsubay nasbedilmek üzere eğitim alan şehit veya vazife malulü eş veya çocukları, akademik başarısızlık sebebiyle ilişkilerinin kesilmesi hallerinde tazminat yükümlülüğünden muaf tutulurlar.”

MADDE 28 – 2803 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Jandarma Genel Komutanlığında görevli subay, astsubay, sözleşmeli subay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların” ibaresi “Jandarma Genel Komutanlığında görevli subay, astsubay ve uzman jandarmaların” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29 – 2803 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İzinler

EK MADDE 3- Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların yıllık izinleri ve yıllık mazeret izinleri aşağıdaki gibidir:

a) Personelin her yıl otuz gün yıllık izin hakkı vardır. Bu müddete yol dâhil değildir. Ayrıca, kısa süreli mazeretlerde kullanılmak üzere on beş güne kadar yıllık mazeret izni verilebilir.

b) Yıllık izinlerin verilmesi, zaman ve süresi, hizmetin aksamaması esas alınmak suretiyle birlik, karargâh ve kurum amirlerince düzenlenir.

c) Personele, nasbedildikleri veya ilk sözleşmelerinin onaylandığı tarihten aynı yılın 31 Aralık tarihine kadar olan süre için yıllık izinleri orantılı olarak verilir.

ç) Yıllık izinlerin senesi içinde kullanılması esastır. Ancak hizmet, alıkonulma, esaret ve sair zorunlu nedenlerle yıllık izinlerini kısmen veya tamamen kullanamayanların izinleri, müteakip sene içinde verilebilir. Bu müddet hiçbir suretle toplam altmış günü geçemez.

d) Görev ve hizmet ihtiyacının gerektirdiği durumlarda, asgari yıllık izin planlamasını onaylayan makam tarafından personel izinden geriye çağrılabilir.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlara birinci fıkrada yazılı on beş günlük yıllık mazeret izinleri dışında;

a) Eşinin doğum yapması, eşinin ölümü, çocuğunun ölümü, kendisinin veya eşinin ana, baba veya kardeşinin ölümü hallerinin her birinde isteği üzerine on güne kadar; kendisinin veya çocuğunun evlenmesi halinde isteği üzerine yedi güne kadar mazeret izni verilebilir.

b) Yangın, deprem, su baskını gibi olağanüstü bir mazeret dolayısıyla bir yıl içinde otuz güne kadar mazeret izni verilebilir.

c) Hizmetleri sırasında radyoaktif ışınlarla çalışan personele her yıl, yıllık izinlerinden ayrı olarak, bir aylık izin verilir.

ç) Gerekli uzmanlık dallarında ve ihtiyaç duyulan branşlarda yurt içinde öğrenim için özlük hakları saklı kalmak şartıyla öğrenim süresi kadar veya eğitim öğretim programının özelliğine göre ve programın safhaları dikkate alınarak ihtiyaç duyulan sürelerde bölümler halinde izin verilebilir.

d) Bakmakla yükümlü olduğu veya refakat etmediği takdirde hayatı tehlikeye girecek anne, baba, eş ve çocukları ile kardeşlerinden birinin ağır bir kaza geçirmesi veya tedavisi uzun süren önemli bir hastalığa tutulmuş olması hâllerinde, bu hâllerin sağlık kurulu raporuyla belgelendirilmesi şartıyla, istekleri üzerine, aylık ve özlük hakları korunarak üç aya kadar izin verilebilir. Gerekğinde bu süre bir katına kadar uzatılır. Bu sürenin bitimini müteakip istekleri üzerine ayrıca altı aya kadar aylıksız izin verilebilir. Bu bent hükmü aynı kişi ve aynı vakaya dayalı olarak bir defaya mahsus uygulanır. Aylıksız izinli olarak geçirilen süreler mecburi hizmet süresinden, uzman erbaşlar için sözleşme süresinden sayılmaz.

e) En az yüzde 70 oranında engelli ya da süregen hastalığı olan çocuğunun (çocuğun evli olması durumunda eşinin de en az yüzde 70 oranında engelli olması kaydıyla) hastalanması hâlinde hastalık raporuna dayalı olarak ana veya babadan sadece biri tarafından kullanılması kaydıyla bir yıl içinde toptan veya bölümler hâlinde on güne kadar mazeret izni verilir.

f) Bu fıkra kapsamında verilen mazeret izinleri yıllık izne mahsup edilmez.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların sıhhi izinleri aşağıdaki gibidir:

a) Hizmet yapamayacak şekilde hastalanan personelin hastalığı geçici ise veya geçici olup sekel bırakan hastalıklardan ise, hastanelerde geçen teşhis ve tedavi süreleri hariç, ay ve gün hesabı ile her bir hastalığı için toplam olarak ve fiilen iki yılı geçmemek üzere, nekahet tedavisi, istirahat ve hava değişimi işlemine tabi tutulur. Bu gibiler hakkında raporlar sağlık kurulunca verilir. Sözleşmeli subay ve sözleşmeli astsubaylar için 4678 sayılı Kanun, uzman erbaşlar için 3269 sayılı Kanundaki sağlık durumları nedeniyle sözleşme fesih hükümleri saklıdır.

b) Kanseri, her türlü kötü huylu tümör, verem, kronik böbrek yetmezliği ile akıl ve ruh hastalıkları gibi uzun süreli bir tedaviye ihtiyaç gösteren hastalığa yakalananlar, sağlık kurulları raporlarında gösterilecek lüzum üzerine, toplam olarak ve fiilen üç yılı geçmemek şartı ile tedavi, istirahat veya hava değişimine tabi tutulabilirler.

c) Sağlık durumundan dolayı (Yurdun alçak veya alçak mutedil bölgelerinde faal görev yapar) veya (Muayyen bölgelere gidemez) şeklinde iklim değiştirme raporları alanlar ile birlik veya diğer görevlerde çalışması sağlık kurulu raporu ile kayıt ve şarta bağlı olanların bu durumlardaki sıhhi izin süreleri dört yıl olarak hesaplanır. Geçici olarak sağlık durumları sebebiyle uçucuların yer hizmetine verilmeleri ve dalgıç ve kurbağa adamlardan hizmetlerini yapamaz kararı alanların diğer görevlere verilmeleri sıhhi izin süresinden sayılmaz. Sıhhi izin süresini doldurmak durumuna girenler, sıhhi izin sürelerini dolduracakları ayın ilk haftasında haklarında kati işlem yapılmak üzere tekrar muayeneye sevk edilirler. Bunlardan sıhhi arızalarının devam ettiği ve hiçbir sınıfın hizmetinde vücutlarından istifade edilemeyeceği anlaşılanlar hakkında ilgisine göre 8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu veya 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümleri uygulanır.

ç) Kadın personele doğum yapmasından önce sekiz hafta ve doğum yaptığı tarihten itibaren sekiz hafta olmak üzere toplam on altı hafta süre ile aylıklı izin verilir. Çoğul gebelik halinde, doğum öncesi sekiz haftalık izin süresine iki hafta süre eklenir. Ancak beklenen doğum tarihinden sekiz hafta öncesinden, sağlık durumunun uygun olduğu doktor raporu ile belgelenen personel, isterse doğumdan önceki üç haftaya kadar iş yerinde çalışabilir. Bu durumda personelin isteği halinde doğum öncesinde çalıştığı süreler, doğum sonrası izin süresinin bitim tarihinden itibaren aylıklı izin süresine eklenir. Doğumun erken gerçekleşmesi nedeniyle doğum öncesi sekiz haftalık izinden kullanılamayan süreler, doğum sonrası sürelerine eklenir. Doğumda veya doğum sonrası aylıklı izin süresi içerisinde annenin ölümü halinde, isteği üzerine babaya, bu bentte anne için öngörülmüş olan aylıklı izin süresi kadar izin verilir. Doğum yapan personele çocuklarını emzirmeleri için aylıklı izin süresinin bitim tarihinden itibaren ilk altı ayda günde üç saat, ikinci altı ayda günde bir buçuk saat süt izni verilir. Süt izninin hangi saatler arasında ve kaç bölünerek kullanılacağı personelin tercihinine bırakılır. Ayrıca doğum yapan personele, aylıklı izinlerinin bitiminden itibaren başlamak üzere, en fazla üç yaşında bir çocuğu evlat edinen kadın personele çocuğun ana ve babasının rızasının kesinleştiği tarihten veya vesayet dairelerinin izin verme tarihinden itibaren istekleri üzerine on iki aya kadar aylıksız izin verilir.

d) Görev esnasında veya görev dışında, görevlerinden dolayı bir saldırıya veya kazaya uğrayan veya bir meslek hastalığına yakalanan personel bu fıkra da belirtilen sürelerle bağlı olmaksızın iyileşinceye kadar izinli sayılır.

e) Bu fıkra kapsamında verilen izinler rütbe bekleme süresinden sayılır.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ve uzman jandarmaların yurt dışı izinleri aşağıdaki gibidir:

a) İçişleri Bakanlığınca;

1) Öğrenim için öğrenim süresi kadar,

2) Meslekî bilgi ve görgüsünü artırmak maksadıyla bir yılı kadar,

3) Seminer, müşahede gezisi ve ziyaretler için lüzumlu görülen süre kadar,

4) Mazeret dolayısıyla yıllık izinle birlikte üç aya kadar,

5) Seyahat maksadıyla yurt dışına gidecek personele, bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen yıllık izin süresi kadar,

yurt dışı izni verilebilir.

b) Bu fıkranın (a) bendinin (5) numaralı alt bendinde belirtilen izin aynı usuller ile uzman erbaşlara da verilebilir.

c) Yurt dışı izin verme yetkisi İçişleri Bakanlığınca devredilebilir. Yetki devri hâllerinde, verilen yurt dışı izinleri yetki devri yapan makama bildirilir.

ç) Bu fıkra kapsamında verilen izinlerde özlük hakları aynen verilir.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlardan;

a) Yabancı memleketlerin emsal kurum ve kuruluşlarında hizmet yapmak üzere gönderilecekler İçişleri Bakanlığınca dört yılı kadar aylıklı izin verilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlerin aylıkları Jandarma Genel Komutanlığı bütçesinden ödenir. Bunların yabancı memleketlerde geçen hizmet süreleri, fiili hizmetlerinden ve kıdemlerinden sayılır.

b) Yabancı bir memlekette veya uluslararası kuruluşlarda görev alacaklara İçişleri Bakanlığının onayı ile beş yılı kadar aylıksız izin verilebilir.

c) Birleşmiş Milletler Teşkilatı ile Türkiye Cumhuriyetinin üye olduğu veya imzaladığı anlaşmalarla taraf bulunduğu diğer uluslararası teşkilatlar nezdinde ateşkesi denetlemek üzere gözlemci sıfatıyla görev alan veya barış

gücünde görevlendirilenlere Cumhurbaşkanı kararı ile beş yıla kadar aylıklı izin verilebilir. Bu personele, görevlendirilen teşkilat tarafından yapılacak ödemelerin dışında, ayrıca, aynı karar ile tespit edilecek tutarda aylık ek ücret de verilebilir. Bu şekilde yabancı memleket veya uluslararası kuruluşlarda görevde geçen süreler hizmetten sayılır ve emeklilik hakları ile 3/1/1961 tarihli ve 205 sayılı Ordu Yardımlaşma Kurumu Kanununca sağlanan hakları, 5434 sayılı Kanun, 5510 sayılı Kanun ve 205 sayılı Kanun hükümlerine uyulmak kaydı ile saklı tutulur.

Bursla gidenler de dâhil, yetiştirilmek üzere veya sürekli görevle yurt dışına gönderilen personel kanunlarına tâbi kamu personelinin; subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaş olarak görev yapan eşlerine, hizmet safahatları süresince her defasında bir yıldan az olmamak üzere en çok dört yıla kadar aylıksız izin verilebilir.

Aylıksız izin süreleri hariç olmak üzere, izin süreleri subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların hizmetlerinden sayılır. Aylıksız izin süreleri mecburi hizmet süresinden sayılmaz. Aylıksız izin alanların, nasıp ve terfi, aylık ve diğer mali haklar bakımından statü ve rütbelerine göre 926 sayılı Kanun, 4678 sayılı Kanun, 3466 sayılı Kanun ve 3269 sayılı Kanun hükümleri saklıdır.

Savaş ve olağanüstü hallerde Cumhurbaşkanınca izin süreleri kısaltılabilir veya kaldırılabilir. Bu hâllerde, bu madde kapsamına giren personel, izinden geriye çağrılabilir.

Subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarmalar ve uzman erbaşlar için bu Kanun dışında diğer kanunlarda düzenlenen izin hükümleri uygulanmaz.

İzinlerin verilme usul ve esasları, izin vermeye yetkili makamlar ve sair hususlar ile ilgili ve görgülerini artırmak üzere yabancı memleketlere izinli gideceklerin seçilmeleri, yollanma tarzları, o yerdeki yaşama ve çalışmalarının ne şekilde takip ve kontrol edilecekleri, ne gibi hallerde geri çağırılacakları ile ilgili hususlar İçişleri Bakanlığı tarafından yürürlüğe konulacak yönetmelik ile belirlenir.”

MADDE 30 – 2803 sayılı Kanunun ek 8 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Vardiya yatakhaneleri, gazinolar, sosyal tesisler, özel, yerel ve kıış eğitim merkezlerinde, özel bir ihtisas gerektiren hizmetlerin personel yetersizliği veya maliyeti nedeniyle verilememesi durumunda bu hizmetler kiralama yoluyla dışarıdan karşılanabilir, kantinlerin tamamı, bir kısmı veya bazı şubeleri kiraya verilebilir, bu şekilde elde edilen gelirler genel bütçe gelirleri ile ilişkilendirilmeksizin tesis ve kantin gelirlerine dâhil edilir. Özel, yerel ve kıış eğitim merkezleri ile birlik dışındaki kantinlerin aylık gayrisafi hasılatının %1’i her ay genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimine yatırılır.

Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı mensubu personel ile Türk Silahlı Kuvvetleri mensubu personel, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığına ait üçüncü fıkradaki tesisler ile Türk Silahlı Kuvvetlerine ait tesis ve özel bakım merkezlerinden kendi mevzuatlarında yer aldığı şekilde, statülerine göre, karşılıklı olarak istifade ederler.

Üçüncü fıkrada sayılan tesislerden istifade edecek personelden üye aidatı ve kart ücreti alınır. Bu suretle elde edilen gelirlerin müştereken istifade edilen tesislere yönelik harcama usul ve esasları Millî Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığınca, Jandarma Genel Komutanlığına ait tesislerin işletilmesi, işlettilmesi, gelirlerinin harcanması, tesislerden istifade edilmesinin yasaklanmasını gerektiren durumlar gibi genel usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 31 – 2803 sayılı Kanunun ek 9 uncu maddesinin başlığı “Madalya ve para mükâfatı” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Kendisine tevdi edilen görevleri fiilen hayatını hiçe sayarak üstün bir cesaret, feragat ve kahramanlıkla yerine getirdiği tespit edilen personele, İçişleri Bakanı tarafından Üstün Cesaret ve Feragat Madalyası verilebilir. Başka devletlerce tevcih edilen madalya ve nişanlar ile bunlara ait rozet ve minyatürler, İçişleri Bakanlığınca tasvip ve tescil edildikten sonra takılabilir. Verilen madalyaların imalatı ve bunların muhafazalarının temin giderleri bir defaya mahsus olmak üzere bütçeden karşılanır.

Bu madde gereğince verilen ödüllere ilişkin esaslar, teklif ve değerlendirme işlemleri, ödül verme yetkileri, ödül gerekçelerine göre verilecek ödülün cinsi ve miktarı ile diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikler ile belirlenir.”

MADDE 32 – 2803 sayılı Kanunun ek 10 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4678 sayılı Kanun, 3269 sayılı Kanun ile 6191 sayılı Kanunda; Jandarma Genel Komutanlığı mensubu sözleşmeli subay, sözleşmeli astsubay, uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve er statüsündeki personel için Türk Silahlı Kuvvetlerine yapılan atıflar Jandarma Genel Komutanlığına, Millî Savunma Bakanlığı ve/veya Genelkurmay Başkanlığına yapılan atıflar İçişleri Bakanlığına yapılmış sayılır.”

MADDE 33 – 2803 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Mecburi hizmet süresi

EK MADDE 14- Jandarma Genel Komutanlığında muvazzaf subay ve astsubay olanlar için mecburi hizmet yükümlülükleri aşağıda belirtilmiştir:

a) Muvazzaf subay veya astsubayların mecburi hizmetleri, subay veya astsubay nasbedildikleri tarihten itibaren fiilen on beş yıldır. Statü değiştirilerek subaylığa geçirilenlerin mecburi hizmet süreleri Jandarma Genel Komutanlığındaki ilk statülerine nasbedildikleri veya ilk sözleşmelerinin onaylandığı tarihten itibaren on beş yıldır.

b) Subay veya astsubay nasbedildikten sonra Jandarma Genel Komutanlığı hesabına yurt içindeki fakülte ve yüksekokullarda lisans veya lisansüstü öğrenim yapanların yükümlülükleri, buralarda geçen süreler kadar uzatılır.

c) Jandarma Genel Komutanlığı hesabına yurt içinde tıp veya dış hekimliğinde uzmanlık ya da yan dal uzmanlık eğitimi ile Jandarma Genel Komutanlığı hesabına yurt içinde tıpta, dış hekimliğinde veya eczacılıkta doktora eğitimini bitirenlerin yükümlülükleri, buralarda geçen sürelerin yarısı kadar uzatılır.

d) Pilotaj eğitimini (pilot adaylarına verilen uçuş eğitimini) bitirenlerin yükümlülükleri altı yıl uzatılır.

e) Yabancı memleketlere altı ay veya daha fazla süre ile öğrenim, staj, kurs, ihtisas veya görgü ve bilgilerini artırmak maksadıyla gidenlerin yükümlülükleri, masrafların ödenme şekline bakılmaksızın, gidiş ve dönüş tarihleri arasında geçen sürenin iki katı kadar uzatılır.

f) Yurt dışı sürekli göreve atanan subay veya astsubayların yükümlülükleri, buralarda geçen süreler kadar uzatılır. Ancak, yaş haddinden, herhangi bir nedenle resen veya kadrosuzluktan emekli edilecekler ile tutuklulardan kendi isteği ile emekli olmak isteyenlere bu yükümlülük süresi uygulanmaz.

g) (b), (c), (d), (e) ve (f) bentleri gereğince mecburi hizmet yükümlülüğüne eklenecek hizmet sürelerinin başlangıç tarihleri; yükümlülük süresini tamamlamadan gidenlerin yükümlülük süresini tamamladıktan sonra, yükümlülük süresini tamamlayarak gidenlerle yükümlülüklerini bu süre içinde tamamlayanların kadro görevine fiilen katıldıkları tarihten başlar.

Durumları birinci fıkra hükümlerine uyanlardan mecburi hizmetle yükümlü olduğu süre içinde istifa edenler veya ilişkisinin kesilmesini gerektiren bir suç işleyenler ya da sağlık sebebi hariç başka herhangi bir sebeple ayrılanlar, Jandarma Genel Komutanlığı tarafından belirlenen ve öğrenci, subay ve/veya astsubay nasbedildikten sonra kendilerine yapılan öğrenim, eğitim ve yetiştirme masraflarını, yükümlülük sürelerinin eksik kalan kısmı ile orantılı olarak kanunî faizi ile birlikte tazminat olarak öderler.

Yabancı memleketlere öğrenim, staj, kurs, ihtisas veya görgü ve bilgilerini artırmak amacıyla gitmiş olanlardan durumları bu maddede yazılı hallere uyanlar hakkında ilgili hükümler uygulanmakla birlikte, bulundukları süre içerisinde aldıkları aylık ve Devletçe yapılan masrafların dört katı ayrıca tazminat olarak alınır.

Bu Kanun, 3466 sayılı Kanun ve 4678 sayılı Kanuna göre; Jandarma Genel Komutanlığı mensubu subay, sözleşmeli subay, astsubay, sözleşmeli astsubay ile uzman jandarma statüsündeki personelin öğrenim, eğitim ve yetiştirme masraflarının hangi unsurlardan oluşacağı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar; İçişleri Bakanlığı ile Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 34 – 2803 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 15- Terörle mücadele ve sınır ötesi operasyonlar, uluslararası barışı destekleme kapsamındaki faaliyetler, üs bölgeleri gibi görevli bulunulan yer ya da görev koşulları itibarıyla reçete edilen ilaçların eczanelerden temin edilerek hasta/yaralı personele ulaştırılmasının güç olduğu, ikinci ve üçüncü basamak sağlık teşkillerine sevklerin emniyetli şekilde ve zamanında yapılamadığı hallerde, birlik/kurum envanterindeki mevcut ilaç ve tıbbi sarf malzemesi personel tedavisinde kullanılabilir. Bu kapsamda kullanılan ilaç ve tıbbi sarf malzemesi için personelden herhangi bir ücret veya katılım payı alınmaz. Bu amaçla kullanılan ilaç ve tıbbi sarf malzemesinin kullanımına ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca belirlenir.”

MADDE 35 – 2803 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- Uzman jandarmalıktan astsubaylığa geçenlerin rütbe yaş hadleri aşağıda belirtilmiştir:

<u>Rütbe</u>	<u>Yaş Haddi</u>
Astsubay çavuş, astsubay kıdemli çavuş	43
Astsubay üstçavuş, astsubay kıdemli üstçavuş	52
Astsubay başçavuş	54
Astsubay kıdemli başçavuş	55”

MADDE 36 – 2803 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 17- Jandarma Genel Komutanlığında görevli uzman erbaşlardan tutuklu bulunan, görevden uzaklaştırma tedbiri devam eden ve cezası infaz edilenlerin aylık, ödenek ve tazminat ödemelerinde 657 sayılı Kanunun 141 inci maddesi hükümleri uygulanır. Bunlar ile hakkındaki görevden uzaklaştırma veya tutuklanma tedbiri ortadan kaldırılmasına rağmen yargılamaları veya adli/ıdari soruşturmaları devam edenlerin terfi, derece ve kademe ilerlemeleri yapılmaz, bu işlemlerin ne şekilde yapılacağı yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 37 – 2803 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 38 – 2803 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- 926 sayılı Kanunun ek geçici 94 üncü madde ve ek geçici 97 nci maddesi hükümleri kapsamında astsubaylıktan subaylığa geçenlerin rütbe yaş hadleri aşağıda belirtilmiştir:

<u>Rütbe</u>	<u>Yaş Haddi</u>
Teğmen, Üsteğmen	49

Yüzbaşı	55
Binbaşı	56
Yarbay	57
Albay	60

MADDE 39 – 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 5 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İçişleri Bakanlığının görev ve yetkileri:

MADDE 5- İçişleri Bakanlığının görev ve yetkileri şunlardır:

a) Araçları, bu Kanuna göre araçlarda bulundurulması gerekli belge ve gereçleri, sürücülerini ve bunlara ait belgeleri, sürücülerin ve karayolunu kullanan diğer kişilerin kurallara uyup uymadığını, trafik düzenlemelerinin ve çeşitli tesislerin bu Kanun hükümlerine uygun olup olmadığını denetlemek.

b) Duran ve akan trafiği düzenlemek ve yönetmek.

c) El koyduğu trafik kazalarında trafik kaza tespit tutanağı düzenlemek.

d) Trafik suçu işleyenler hakkında tutanak düzenlemek, gerekli işlemleri yapmak ve takip etmek.

e) Trafik kazası neticesinde hastalanan veya yaralananların bakımlarını sağlayacak tedbirlerin süratle alınmasına yardımcı olmak ve yakınlarına haber vermek.

f) Araçların tescil işlemlerini yaparak belge ve plakalarını vermek.

g) Sürücülerin belgelerini vermek.

h) Ülke çapında taşıtların ve sürücülerin sicillerini tutmak, bunlara ilişkin teknik ve hukuki değişiklikleri işlemek, işletmek, istatistiksel bilgileri toplamak ve değerlendirmek.

i) Trafik kazalarının oluş nedenleri ile ilgili tüm unsurları kapsayan istatistik verileri ve bilgilerini toplamak, değerlendirmek, sonuçlarına göre gereken önlemlerin alınmasını sağlamak ve ilgili kuruluşlara teklifte bulunmak.

j) Hasar tazminatı ödemelerini hızlandırmak amacıyla sigorta şirketlerince istenecek gerekli bilgi ve belgeleri vermek.

k) Ayrıca bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılmış olan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmak.

Sürücülere ait bilgilerde meydana gelebilecek değişiklikler ve araçlar üzerinde meydana gelebilecek teknik veya hukuki değişiklikler ile haciz, rehin, ihtiyati tedbir ve belge iptali gibi kısıtlayıcı şerhlerin; elektronik ortamda tutulan siciller üzerine işlenmesi ve kaldırılması işlemleri, bu değişiklik veya şerhlere karar veren yargı ve icra birimleri ile kamu kurum veya kuruluşları tarafından elektronik sistemle yapılabilir. Sürücü belgesi ve tescil işlemlerine esas teşkil edecek bilgiler, İçişleri Bakanlığı tarafından ilgili kamu kurum veya kuruluşlarından elektronik sistemle temin edilebilir veya kanunlardaki istisnalar hariç olmak üzere bu amaçla sınırlı olarak paylaşılabılır. Bu fıkra ile ilişkin usul ve esaslar yönetmelikte belirlenir.

Bu maddedeki görev, yetki ve sorumluluklara ait diğer esaslar ile trafik kuruluşlarının, çalışma şekil ve şartları, görevlendirilecek personelin nitelikleri, seçimi, çalışma usulleri, görev, yetki ve sorumluluklarına ait esaslar İçişleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikte belirtilir.”

MADDE 40 – 2918 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddede aranan şartlardan herhangi biri mevcut olmadan veya hileli yollarla temin edilmiş olduğunun anlaşılması hâlinde, sürücü belgesi vermeye yetkili kurumca iptal edilir. Bu kişilere, bu madde hükümlerine uygun olarak yeniden sürücü sertifikası alınması hâlinde yeniden sürücü belgesi verilir.”

MADDE 41 – 2918 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin beşinci, altıncı ve dokuzuncu fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Emniyet Genel Müdürlüğünün motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde ve yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde valinin onayı, merkez teşkilatı için Emniyet Genel Müdürünün onayı ile Emniyet Genel Müdürlüğü personeline ve Emniyet Genel Müdürlüğüne bağlı eğitim ve öğretim kurumlarında öğrenim görenlere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Bunların sınavları, nitelikleri Emniyet Genel Müdürlüğüne belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.

Jandarma teşkilatının motorlu araç sürücüsü ihtiyacını karşılamak üzere belirli eğitim programları çerçevesinde ve yönetmelikte belirtilen esas ve şartlara uygun olarak, illerde valinin onayı, merkez teşkilatı için Jandarma Genel Komutanı onayı ile jandarma teşkilatı mensubu subay, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ile Jandarma ve Sahil Güvenlik Akademisinde öğrenim gören öğrencilere sürücü belgesine dönüştürülmek üzere motorlu taşıt sürücüsü sertifikası verilir. Sürücü belgesi sınavları, Jandarma Genel Komutanlığınca belirlenen sınav sorumluları tarafından yapılır.”

“Sınav sonucunda başarı gösterenlerin sürücü belgelerinin düzenlenmesi, kişiselleştirilmesi, kişiselleştirilen belgelerin basımı ve ilgililerine teslimi işlemleri sertifikalarında bulunan veya Millî Eğitim Bakanlığınca elektronik ortamda alınan bilgiler esas alınmak suretiyle İçişleri Bakanlığınca yapılır. Kişiselleştirilen sürücü belgelerinin ilgililerine teslimi, İçişleri Bakanlığı tarafından belirlenen kamu kurum veya kuruluşları ile özel hukuk tüzel kişilerine de yaptırılabilir.”

MADDE 42 – 2918 sayılı Kanunun 71 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, fıkra aşağıdaki bent, maddeye aşağıdaki fıkra ve Kanuna aşağıdaki (1) sayılı liste eklenmiştir.

“f) Devletin yasama, yürütme ve yargı organlarının üst makamlarına ait ekli (1) sayılı listede gösterilen araçlar,”

“g) Görev ve hizmet gerekleri veya güvenlik nedenleriyle geçiş üstünlüğüne sahip olduğu yönetmelikte belirlenen araçlar,”

“Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığınca çıkarılan yönetmelikte belirlenir.”

“(1) Sayılı Liste

- TBMM Başkanı
- Cumhurbaşkanlığı yardımcısı
- TBMM’de en çok üyeye sahip birinci siyasi parti grup başkanı
- TBMM’de en çok üyeye sahip ikinci siyasi parti grup başkanı
- Eski Cumhurbaşkanları
- Anayasa Mahkemesi Başkanı
- Yargıtay Birinci Başkanı
- Danıştay Başkanı
- Sayıştay Başkanı
- Bakanlar
- TBMM Başkanvekilleri
- TBMM’de grubu bulunan siyasi partilerin genel başkanları
- TBMM üyeleri (TBMM Kurumsal Protokol Listesi esas alınır.)
- Yükseköğretim Kurulu Başkanı
- Genelkurmay Başkanı
- Diyanet İşleri Başkanı
- Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanı
- Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı
- TBMM Genel Sekreteri
- Cumhurbaşkanlığına bağlı kurum ve kuruluş yöneticileri (Milli İstihbarat Teşkilatı Başkanı, Savunma Sanayii Başkanı, Devlet Denetleme Kurulu Başkanı, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri, Strateji ve Bütçe Başkanı, İletişim Başkanı, Cumhurbaşkanlığı Özel Kalem Müdürü, Devlet Arşivleri Başkanı, Milli Saraylar İdaresi Başkanı)
- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı
- Danıştay Başsavcısı
- Yüksek Seçim Kurulu Başkanı
- Anayasa Mahkemesi üyeleri
- Bakan yardımcısı
- İl Valileri
- Kuvvet Komutanları
- Jandarma Genel Komutanı, Emniyet Genel Müdürü, Sahil Güvenlik Komutanı
- Hâkimler ve Savcılar Kurulu Başkanvekili”

MADDE 43 – 2918 sayılı Kanunun 5/A maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 44 – 2918 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 45 – 9/10/1984 tarihli ve 3055 sayılı Cumhurbaşkanlığı Yardımcıları ve Bakanların Ödenek ve Yollukları ile Temsil Ödenekleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Bu kapsamda yapılacak ödemeler Cumhurbaşkanlığı yardımcısı için Cumhurbaşkanlığı bütçesinden, Bakanlar için görevlendirildikleri son bakanlık bütçesinden karşılanır. Görevi sona eren Cumhurbaşkanlığı yardımcısı ve Bakanlar hakkında da bu hüküm uygulanır.”

MADDE 46 – 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu ile İl Yatırım ve Hizmetlerine İlişkin Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanunun ek 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Cumhurbaşkanlığı Koruma Hizmetleri Genel Müdürlüğü personeli ile ilgili işlerin görüşüldüğü ve karara bağlandığı toplantılara Cumhurbaşkanlığı Koruma Hizmetleri Genel Müdürünün katılımıyla,”

MADDE 47 – 28/5/1988 tarihli ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununun 6 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Uzman jandarmalar, jandarma branşı mensubudur. Ancak, sağlık durumlarının jandarma branşı hizmetine elverişli olmadığına dair haklarında sağlık kurulu raporu düzenlenen uzman jandarmalar, branş belirleme kurullarınca uygun görülen branşlara geçirilirler.”

MADDE 48 – 3466 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 7- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce branşı görevini yapamayacak derecede hastalığı olan uzman jandarmalar yetkilendirilmiş sağlık kuruluşlarından yeniden sağlık kurulu raporu alarak başvurmaları halinde branş değişikliği işlemine tabi tutulurlar.”

MADDE 49 – 26/10/1990 tarihli ve 3671 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek, Yolluk ve Emekliliklerine Dair Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlık Divanınca çıkarılan yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 50 – 3671 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 1- Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığınca, milletvekilleri ve yasama organı eski üyelerine, 24/6/2018 tarihinden önce dışarıdan atandığı bakanlık görevi sona erenlere ve bunların sıfat ve vazifesine bağlı olarak kanunlarda belirtilen hak sahiplerine, şekli ve içeriği Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlık Divanınca belirlenecek kimlik belgesi verilir. Bu kimlik belgesi, tüm resmî ve özel kuruluşlar tarafından kabul edilecek resmî kimlik hükmündedir.

Milletvekilleri ve yasama organı eski üyeleri ile 24/6/2018 tarihinden önce dışarıdan atandığı bakanlık görevi sona erenlerin Türkiye Cumhuriyeti kimlik kartı, sürücü belgesi, diplomatik pasaport, yivli ve yivsiz silah ruhsatı alma ve yenileme işlemleri ile bunların sıfat ve vazifesine bağlı olarak bir hakkın kullanımına dair resmî kurumlara yapılacak yazılı bildirimler ilgili kanunlarda izin verilen illerde yapılabileceği gibi Ankara ilinde de yapılabilir. Bu işlemler ve bildirimler ilgilinin talebi halinde, resmî kurumlar nezdinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı vasıtasıyla yürütülür. Ayrıca, bu fıkra da sayılanların talebi halinde, kendilerine ait veya edinecekleri araçlara Ankara ilinin plakası verilir.

Milletvekilleri ve yasama organı eski üyeleri ile 24/6/2018 tarihinden önce dışarıdan atandığı bakanlık görevi sona erenlerin bu sıfat veya vazifelerinden dolayı 15/7/1950 tarihli ve 5682 sayılı Pasaport Kanununda belirtilen hak sahiplerinin pasaport alma ve yenileme işlemleri hakkında da ikinci fıkra hükmü uygulanır.

Bu maddeye göre Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı tarafından yapılacak iş ve işlemlere dair usul ve esaslar Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlık Divanı tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 51 – 2/12/1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) ve (e) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) İlde ve merkez ilçede görevli memurlar ve diğer kamu görevlileri ile kaymakamlar hakkında vali,”

“e) (b) ve (c) bentlerindeki hükümler saklı kalmak kaydıyla Cumhurbaşkanı kararıyla atanan memurlar ve diğer kamu görevlileri hakkında Cumhurbaşkanı veya ilgili bakan,”

MADDE 52 – 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 409 uncu maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu raporun tanzimi için gerektiğinde 436 ncı madde hükümleri uygulanır.”

MADDE 53 – 4721 sayılı Kanunun 436 ncı maddesinin birinci fıkrasının (5) numaralı bendinin ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve fıkra ya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“6. Resmî sağlık kurulu raporunun alınabilmesini temin amacıyla; kişinin vücudundan kan veya benzeri biyolojik örneklerle kıl, tükürük, tırnak gibi örnekler alınabilir, kişiye gerekli tıbbi müdahaleler yapılabilir ve gerektiğinde kişi, hekim ön raporu üzerine en fazla yirmi gün süreyle sağlık kuruluşuna yerleştirilebilir.

7. Bu madde kapsamında alınan kararların icrası için gerektiğinde ilgili kişi hakkında zor kullanılabilir ve sağlık görevlilerinden gerekli tıbbi yardım alınabilir.”

MADDE 54 – 4721 sayılı Kanunun 437 nci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hâkim, ilgili kişiyi dinler ve gecikmeksizin kararını verir.”

MADDE 55 – 28/3/2002 tarihli ve 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “hibe ve yardım karşılıkları Milli Savunma Bakanlığı bütçesine konulacak” ibaresi “hibe ve yardım karşılıkları Milli Savunma Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı bütçelerine konulacak” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 56 – 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 79 uncu maddesinin birinci fıkrasına “üç yıldan sekiz yıla kadar hapis ve” ibaresinden sonra gelmek üzere “bin günden” ibaresi eklenmiş ve üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Bu suçun; birden fazla kişi tarafından birlikte işlenmesi halinde verilecek ceza yarısına kadar, bir örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenmesi halinde verilecek ceza yarısından bir katına kadar artırılır.”

MADDE 57 – 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanununun 28 inci maddesinin birinci fıkrasına “Mustafa Kemal” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Şehit, Gazi” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 58 – 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 100 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine (1) numaralı alt bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki alt bent eklenmiş ve diğer alt bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“2. Göçmen kaçaklığı ve insan ticareti (madde 79, 80)”

MADDE 59 – 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “yüz” ibaresi “bin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 60 – 5326 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dokuzuncu fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“(7) Bu kabahatler dolayısıyla idarî para cezasına belediye sınırları içerisinde belediye zabıta görevlileri, belediye sınırları dışında kolluk görevlileri karar verir.”

MADDE 61 – 25/4/2006 tarihli ve 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- (1) Kişinin üç yıl içerisinde yerleşim yerinin bulunduğu nüfus müdürlüğüne yazılı olarak başvurusu kaydıyla; 21/6/1934 tarihli ve 2525 sayılı Soyadı Kanununun 3 üncü maddesine aykırı soyadları ile yazım ve imla hatası veya düzeltme işareti kullanılmamasından kaynaklanan anlam değişiklikleri bulunan, genel ahlaka uygun olmayan, toplum tarafından gülünç karşılandığı değerlendirilen ad ve soyadları, mahkeme kararı aranmaksızın, il veya ilçe idare kurulunun vereceği kararla bir defaya mahsus olmak üzere değiştirilebilir. İl ve ilçe idare kurumlarının vereceği karar kesindir. Soyadı değiştirilen erkek ise kendisi ile birlikte varsa karısının ve müracaat tarihinde ergin olmayan çocuklarının da soyadları düzeltilir. Soyadı değiştirilen kadın ise kendisi ile birlikte ergin olmayan evlilik dışı çocukları varsa onların da soyadları düzeltilir. Bu maddede belirlenen sürenin bir katına kadar uzatılmasında Cumhurbaşkanlığı yetkilidir.”

MADDE 62 – 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 79- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ek 15 inci maddenin ikinci ve beşinci fıkraları uyarınca yapılacak ödemelerde 89 uncu maddeye göre gecikme zammı ve cezası ile 102 nci maddeye göre idari para cezası uygulanmaz. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmiş olan gecikme cezaları, gecikme zamları ve idari para cezaları iade ve mahsup edilmez.”

MADDE 63 – 29/5/2009 tarihli ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 27 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Eşlerden birinin çıkma izni almak suretiyle Türk vatandaşlığını kaybetmesi diğer eşin vatandaşlığına tesir etmez. Türk vatandaşlığını kaybeden ana ya da babanın talebinin bulunması ve diğer ebeveynin de muvafakat etmesi halinde çocukları da kendileri ile birlikte Türk vatandaşlığını kaybederler. Muvafakat verilmemesi halinde hakim kararına göre işlem yapılır.”

MADDE 64 – 15/2/2011 tarihli ve 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin beşinci fıkrasına “daha verimli kullanılabilmesi” ibaresinden sonra gelmek üzere “, uyuşturucu ve zararlı alışkanlıklar ile mücadele, trafik ve yol güvenliği, suçun önlenmesi, afet yönetimi, nüfus hizmetleri, göç yönetimi ve düzensiz göçle mücadele” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 65 – 1/12/2011 tarihli ve 6253 sayılı Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı İdari Teşkilatı Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasına (a) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

“b) TBMM uhdesindeki kültür ve tabiat varlığı niteliği taşıyan taşınır ve taşınmaz kültür varlıklarının rölöve, restorasyon, restitüsyon ve konservasyon projeleri, sokak sağlıklaştırma, çevre düzenleme projeleri ve bunların uygulamaları ile değerlendirme, muhafaza, nakil işleri ve kazı çalışmalarını, gerektiğinde ilgili kamu kurum ve kuruluşlarıyla da iş birliği ile yapmak veya yaptırmak.”

MADDE 66 – 6253 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının mülga (ğ) bendi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“ğ) TBMM uhdesindeki müzelerde tüm müzecilik hizmetlerini yerine getirmek, bu müzelerin ulusal ve uluslararası tanıtımını yapmak veya yaptırmak ve bu amaçla faaliyetlerde bulunmak, ilgili kuruluşlarla kültürel alanlarda iş birliği yapmak, müzelerin onarım, restorasyon, teşhir ve müzecilikle ilgili diğer teknik hizmetlerini, gerektiğinde İşletme ve Yapım Başkanlığı ile birlikte yürütmek.”

MADDE 67 – 6253 sayılı Kanunun mülga 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“MADDE 35- (1) TBMM uhdesindeki kültür ve tabiat varlığı niteliği taşıyan taşınır ve taşınmaz kültür varlıklarından müzecilik faaliyetleri ve benzeri hizmetler nedeniyle sağlanan her türlü gelir genel bütçeye özel gelir, buraların bakım ve onarımı için yapılan şartlı bağışlar ve yardımlar ise 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun 40 inci maddesine göre gelir kaydedilir. Özel gelir kaydedilen tutarlar TBMM’ye bağlı kültür ve tabiat varlığı niteliği taşıyan taşınır ve taşınmaz kültür varlıklarının bakım, onarım, muhafaza, iyileştirme ve işletilmesinde kullanılmak üzere TBMM bütçesinin mevcut ya da yeni açılacak tertiplerine özel ödenek kaydedilir. Kaydedilen özel ödeneklerden kullanılmayan kısımlar ertesi yıl bütçesine devren özel ödenek kaydedilir.”

MADDE 68 – 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanununa bağlı (1) sayılı cetvelde yer alan “T.B.M.M Başkanlık Divanı üyeleri, Komisyon Başkanları ve Grup Başkanvekilleri” satırına “Komisyon Başkanları” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Grup Başkanları” ibaresi eklenmiş, aynı satırda yer alan “50” ibaresi “1 er” şeklinde değiştirilmiş, (2) sayılı cetvele “Kamu Başdenetçisi” satırından önce gelmek üzere aşağıdaki satır eklenmiştir.

“TBMM Genel Sekreteri

1

"

5 ""

MADDE 69 – 5682 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“E) Yabancı ülke adli veya idari makamlarınca verilen velayet ya da vesayet kararları, kararın verildiği ülkelerde bulunan Türkiye Cumhuriyeti dış temsilciliklerindeki pasaport başvurularında kabul edilebilir.”

MADDE 70 – 4/4/2013 tarihli ve 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına “Aşağıdaki yabancılar,” ibaresinden sonra gelmek üzere “kabul edilemeyen yolcu kapsamına alınır ve” ibaresi ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(3) Bu madde kapsamındaki yabancılar, işlemleri sonuçlanıncaya kadar sınır kapılarında kendileri için belirlenen alanlarda bekletilir.”

MADDE 71 – 6458 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Türkiye dışında olup da” ibaresi madde metninden çıkarılmış, dördüncü ve yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(4) Vize veya ikamet izni süresi sona eren ve bu durumları yetkili makamlarca tespit edilmeden önce Türkiye dışına çıkmak için valiliklere başvuruda bulunup hakkında sınır dışı etme kararı alınan yabancılara, idari para cezalarını ödemiş olmaları ve Bakanlıkça belirlenen ihlal sürelerini aşmamaları kaydıyla, Türkiye’ye giriş yasağı kararı alınmayabilir.”

“(7) Kamu düzeni, kamu güvenliği veya kamu sağlığı sebebiyle Genel Müdürlükçe; idari para cezaları ve kamu alacakları sebebiyle ise valiliklerce yabancılardan ülkeye kabulü ön izin şartına bağlanabilir.”

“(8) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça belirlenir.”

MADDE 72 – 6458 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(7) İkamet izni başvuruları yetkili aracı kurum tarafından da yapılabilir. İçişleri Bakanlığı tarafından gerekli görülen durumlarda ikamet izni başvurularında azami üç yıl geçerli sözleşmelerle ve ikamet izni aracılık hizmet bedelinin %20’sinin genel bütçeye aktarılması kaydıyla, ikamet izni aracılık hizmeti sunacak yetkili aracı kurumlar Bakan onayıyla görevlendirilebilir. Buna ilişkin işlemlerde 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ile 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümleri uygulanmaz. Buna ilişkin usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir. Alınacak payın genel bütçeye özel gelir olarak kaydedilmesine ve bakanlık bütçesinin ilgili tertiplerine özel ödenek yazılmasına Cumhurbaşkanlığı yetkilidir.”

MADDE 73 – 6458 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Göç Politikaları Kurulunca belirlenecek esaslar çerçevesinde” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve 42 nci maddesinin birinci fıkrası ile 43 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Göç Politikaları Kurulunun” ibareleri “Bakanlığın” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 74 – 6458 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bakanlığın onayı alınmak ve en fazla birer yıllık sürelerle olmak kaydıyla,” ibaresi “Bakanlıkça belirlenen sürelerle sınırlı olmak kaydıyla ve Genel Müdürlüğün onayı alınarak” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 75 – 6458 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “on beş gün” ibaresi “yedi gün” şeklinde değiştirilmiş ve fıkra da yer alan “54 üncü maddenin birinci fıkrasının (b), (d) ve (k) bentleri ile ikinci fıkrası kapsamındakiler hariç,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 76 – 6458 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin birinci fıkrasının (h) bendine “ihlal edenler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ya da bu hükümleri ihlale teşebbüs edenler” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 77 – 6458 sayılı Kanunun 57 nci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Hakkında sınır dışı etme kararı alınanlardan; kaçma ve kaybolma riski bulunan, Türkiye’ye giriş veya çıkış kurallarını ihlal eden, sahte ya da asılsız belge kullanan, kabul edilebilir bir mazereti olmaksızın Türkiye’den çıkmaları için tanınan sürede çıkmayan, kamu düzeni, kamu güvenliği veya kamu sağlığı açısından tehdit oluşturanlar hakkında valilik tarafından idari gözetim kararı alınır ya da 57/A maddesi uyarınca idari gözetime alternatif yükümlülükler getirilir. Hakkında idari gözetim kararı alınan yabancılar, yakalamayı yapan kolluk birimince geri gönderme merkezlerine kırk sekiz saat içinde götürülür.”

“(4) İdari gözetimin devamında zaruret olup olmadığı, valilik tarafından her ay düzenli olarak değerlendirilir. Gerek görüldüğünde, otuz günlük süre beklenmez. İdari gözetimin devamında zaruret görülmeyen yabancılar için idari gözetim derhâl sonlandırılır. Bu yabancılara, 57/A maddesi uyarınca idari gözetime alternatif yükümlülükler getirilir.”

“(8) İdari gözetim altına alınan yabancıların uyruklarının tespit edilmesi amacıyla elektronik ve iletişim cihazları incelenebilir. İnceleme sonucunda elde edilen veriler bu amaç dışında kullanılmaz.”

MADDE 78 – 6458 sayılı Kanuna 57 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“İdari gözetime alternatif yükümlülükler

MADDE 57/A- (1) 57 nci maddenin ikinci fıkrasında sayılan yabancılara ya da idari gözetimi sonlandırılan yabancılara aşağıdaki idari gözetime alternatif yükümlülükler getirilebilir:

- a) Belirli adreste ikamet etme
- b) Bildirimde bulunma
- c) Aile temelli geri dönüş
- ç) Geri dönüş danışmanlığı

d) Kamu yararına hizmetlerde gönüllülük esasıyla görev alma

e) Teminat

f) Elektronik izleme

(2) Yabancıya birinci fıkradaki yükümlülüklerden bir ya da birkaçının getirilmesi durumunda, bu süre yirmi dört ayı geçemez.

(3) 57 nci maddenin ikinci fıkrası kapsamında olup da idari gözetim altına alınmayan yabancılara bu maddenin birinci fıkrasında sayılan yükümlülüklerden birinin ya da birkaçının getirilmesi zorunludur.

(4) İdari gözetime alternatif yükümlülüklerle tabi tutulduğu, yabancıya veya yasal temsilcisine ya da avukatına gerekçeleri ile birlikte tebliğ edilir. Hakkında idari gözetime alternatif yükümlülükler getirilen yabancı, bir avukat tarafından temsil edilmiyorsa kendisi veya yasal temsilcisi, kararın sonucu, itiraz usulleri ve süreleri hakkında bilgilendirilir.

(5) Elektronik izleme yükümlülüğüne tabi tutulan yabancı veya yasal temsilcisi ya da avukatı bu karara karşı sulh ceza hâkimine başvurabilir. Başvuru yabancının tabi tutulduğu idari yükümlülüğü durdurmaz. Sulh ceza hâkimi incelemeyi beş gün içinde sonuçlandırır. Sulh ceza hâkiminin kararı kesindir.

(6) İdari gözetime alternatif yükümlülüklerle uymayan yabancılar idari gözetim altına alınabilir.

(7) Yabancıya teminat yükümlülüğü getirilmesi ve yabancının teminat süresi içerisinde mücbir sebepler ve mahkeme sürecinin sona ermemesi halleri saklı kalmak kaydıyla Türkiye’den çıkmaması durumunda teminat Hazineye irat kaydedilir.

(8) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça düzenlenir.”

MADDE 79 – 6458 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendinde yer alan “ve refakatsiz çocuklar” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 80 – 6458 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Sınır dışı edilecek yabancıların seyahat masrafları kendilerince karşılanır. Seyahat masraflarının karşılanması hususunda aşağıdaki hükümler uygulanır:

a) Yabancının mevcut parası sınır dışı seyahat masraflarının tamamını karşılamaya yetiyorsa sınır dışı seyahat masrafları yabancının mevcut parasından karşılanır ve artan tutar kendisine bırakılır.

b) Yabancının hiç parası yoksa seyahat masraflarının tamamı Genel Müdürlükçe karşılanır.

c) Yabancının mevcut parası seyahat masraflarının tamamını karşılamaya yetmiyorsa;

1) Seyahat masrafları Genel Müdürlükçe karşılanır ve yabancının mevcut parasının Genel Müdürlükçe her mali yıl başında belirlenen sınır dışı edilecek yabancıların temel gereksinimlerini karşılamaya yetecek tutar kadar kısmı kendisine bırakılarak artan kısmı seyahat masrafları karşılığında Hazineye gelir kaydedilir.

2) Yabancının mevcut parası temel gereksinimlerini karşılamaya yetecek tutarın altındaysa seyahat masraflarının tamamı Genel Müdürlükçe karşılanır ve mevcut parası kendisine bırakılır.

ç) Masraflar geri ödenmediği sürece, yabancıların Türkiye’ye girişine izin verilmeyebilir.”

MADDE 81 – 6458 sayılı Kanuna 60 ıncı maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Gönüllü geri dönüş

MADDE 60/A- (1) Hakkında sınır dışı etme kararı alınmış ve menşe ülkesine gönüllü olarak geri dönmek isteyen düzensiz göçmenlerden Genel Müdürlüğün uygun gördüğü kişilere aynı veya nakdi destek sağlanabilir.

(2) Düzensiz göçmenlerin gönüllü geri dönüşlerine ilişkin çalışmalar uluslararası kuruluşlar, kamu kurum ve kuruluşları ve sivil toplum kuruluşlarıyla iş birliği halinde yürütülebilir.”

MADDE 82 – 6458 sayılı Kanunun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 66- (1) Uluslararası koruma başvurusunda bulunan refakatsiz çocuklar hakkında aşağıdaki hükümler uygulanır:

a) Refakatsiz çocuklarla ilgili tüm işlemlerde çocuğun yüksek yararının gözetilmesi esastır. Başvuru alındığı andan itibaren, haklarında 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu hükümleri uygulanır.

b) Fiziki görünümü ile beyan ettiği yaşı uyumlu görülmeyen yabancıların Bakanlıkça sağlık kuruluşlarında yaş tespiti yaptırılarak on sekiz yaşından küçük olduğu tespit edilenler, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı il müdürlüklerine teslim edilir.

c) Refakatsiz çocuğun görüşü dikkate alınarak Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı tarafından, uygun konaklama yerlerine veya yetişkin akrabalarının veya koruyucu bir ailenin yanına yerleştirilir.”

MADDE 83 – 6458 sayılı Kanunun 76 ncı maddesinin birinci fıkrasında yer alan “altı ay süreli” ibaresi madde metninden çıkarılmış, fıkranın ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Kimlik belgesinin geçerlilik süresi ile uzatılmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça düzenlenir.”

MADDE 84 – 6458 sayılı Kanunun 78 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Uluslararası koruma başvuruları, kayıt tarihinden itibaren en geç altı ay içinde Genel Müdürlükçe sonuçlandırılır. Kararın bu süre içerisinde verilememesi hâlinde başvuru sahibi bilgilendirilir. Genel Müdürlük bu yetkilerini valiliklere devredebilir.”

MADDE 85 – 6458 sayılı Kanunun 83 üncü maddesinin birinci fıkrasına “Mülteci” ibaresinden sonra gelmek üzere “, şartlı mülteci ve ikincil koruma” ibaresi eklenmiş, fıkra da yer alan “üçer yıl süreli” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Birinci fıkradaki kimlik belgeleri hiçbir harca tabi olmayıp ikamet izni yerine geçer.

(3) Kimlik belgelerinin şekil, içerik, geçerlilik süresi ile uzatılmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça düzenlenir.”

MADDE 86 – 6458 sayılı Kanunun 85 inci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) 84 üncü maddedeki hükümler saklı kalmak kaydıyla; kendi isteğiyle Türkiye’den ayrılırsa, üçüncü bir ülkenin korumasından faydalanırsa, üçüncü bir ülkeye insani nedenler veya yeniden yerleştirme kapsamında kabul edilirse, üçüncü bir ülkeye çıkış yaparsa ya da ölürse,”

MADDE 87 – 6458 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Herhangi bir sağlık güvencesi olmayan ve ödeme gücü bulunmayanlar uluslararası koruma başvuru kaydından itibaren bir yıl süre ile 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hükümlerine tabidir. Özel ihtiyaç sahipleri ve Bakanlıkça sigorta kaydının devamı uygun görülenler için bir yıl süre sınırı aranmaz. Genel sağlık sigortasından faydalanacak kişilerin primlerinin ödenmesi için Genel Müdürlük bütçesine ödenek konulur. Primleri Genel Müdürlük tarafından ödenenlerden ödeme güçlerine göre primin tamamı veya belli bir oranı talep edilir. Başvurusu hakkında idarece olumsuz karar verilen yabancılar genel sağlık sigortası kapsamında çıkarılır.”

MADDE 88 – 6458 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “imkân sağlayan kişilere” ibaresi “, barınmasına, konaklamasına imkân sağlayan kişiler ile mülkiyetindeki gayrimenkulü kiralayanlara” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına “bir takvim yılı içinde” ibaresinden sonra gelmek üzere “gerçek kişiler tarafından” ibaresi eklenmiş, altıncı fıkrasında yer alan “Düzensiz göçü önlemek maksadıyla” ibaresi madde metninden çıkarılmış ve fıkraya “Bakanlıkça” ibaresinden sonra gelmek üzere “bu Kanun kapsamında” ibaresi eklenmiştir.

“e) 57/A maddesinin birinci fıkrasının (a), (b), (c), (ç), (d) ve (f) bentlerinde yer alan yükümlülükleri uymayanlara bin Türk Lirası,”

MADDE 89 – 3/5/2016 tarihli ve 6713 sayılı Kolluk Gözetim Komisyonu Kurulması Hakkında Kanunun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu müfettişlere mezkûr görevlerinin haricinde zorunluluk olmadıkça başka bir görev verilmez ve bunlar görev alanlarıyla ilgili konularda düzenli hizmet içi eğitime tabi tutulurlar.”

MADDE 90 – 31/1/2018 tarihli ve 7068 sayılı Genel Kolluk Disiplin Hükümleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Kabul Edilmesine Dair Kanunun 17 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) numaralı alt bendi, fıkranın (b) ve (c) bentleri ile üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“1) Polis memurları, çarşı ve mahalle bekçileri ile emniyet hizmetleri sınıfı dışındaki memurlara bütün disiplin cezalarını,”

“b) Eğitim ve öğretim kurumlarındaki polis disiplin kurulları, kurum kadrosunda görevli polis memuru ve emniyet hizmetleri sınıfı dışındaki memurlar ile kurumda öğrenim gören polis memuru ve adaylarına bütün disiplin cezalarını,

c) Emniyet Genel Müdürlüğü Merkez Disiplin Kurulu;

1) Genel Müdürlük, il, eğitim ve öğretim kurumları kadrolarındaki emniyet hizmetleri sınıfı mensuplarından 8 inci meslek derecesinden 5 inci meslek derecesine (bu derece dahil) kadar olan personele meslekten çıkarma cezası dışında kalan diğer disiplin cezalarını,

2) İl emniyet kadrolarındaki komiser yardımcısı, komiser ve başkomiserler hakkında meslekten çıkarma cezasını,

3) Emniyet Genel Müdürlüğü merkez teşkilatı ile eğitim ve öğretim kurumları kadrolarındaki komiser yardımcısı, komiser, başkomiserler ile Emniyet Genel Müdürlüğü merkez teşkilatında görevli polis memurları ve emniyet hizmetleri sınıfı dışındaki memurlara bütün disiplin cezalarını,”

“(3) Emniyet Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatındaki tıbbi, teknik ve mali hizmetler veren şube müdürlükleri ve daha üst kadrolara, emniyet hizmetleri sınıfı dışından atama yapılması halinde, bu kadrolara atananlar hakkında; meslekten çıkarma cezası dışındaki disiplin cezaları Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulunca, meslekten çıkarma cezası Bakanlık Yüksek Disiplin Kurulunca verilir.”

MADDE 91 – 7068 sayılı Kanunun 18 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “polis memurları hakkında” ibaresi madde metninden çıkarılmış, aynı fıkranın (a) ve (b) bentlerine “Yüksek Disiplin Kurulunun” ibarelerinden sonra gelmek üzere “uygun” ibareleri eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “Birinci fıkranın” ibaresi “Birinci fıkra kapsamında Bakan onayına sunulan kararlardan uygun görülmeyenler ile birinci fıkranın” şeklinde değiştirilmiş; 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerine “Yüksek Disiplin Kurulunun” ibarelerinden sonra gelmek üzere “uygun” ibareleri eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “Birinci fıkranın” ibaresi “Birinci fıkra

kapsamında Bakan onayına sunulan kararlardan uygun görülmeyenler ile birinci fıkranın” şeklinde değiştirilmiş; 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerine “Yüksek Disiplin Kurulunun” ibarelerinden sonra gelmek üzere “uygun” ibareleri eklenmiş ve ikinci fıkrasında yer alan “Birinci fıkranın” ibaresi “Birinci fıkra kapsamında Bakan onayına sunulan kararlardan uygun görülmeyenler ile birinci fıkranın” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 92 – 7068 sayılı Kanuna ekli (3) sayılı çizelge aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) SAYILI ÇİZELGE
EMNİYET PERSONELİ DİSİPLİN AMİRLERİNİN CEZA YETKİLERİ

Ceza verilecek personelin rütbesi	Uyarma	Kınama	Aylıktan Kesme
Ceza verecek disiplin amirlerinin rütbe ve makamları	Her rütbe ve her sınıftan personele	Her rütbe ve her sınıftan personele	Her rütbe ve her sınıftan personele
Kriminal Laboratuvar Müdürü, Özel Harekât Müdürü, Şube Müdürü, İlçe Emniyet Müdürü, İlçe Emniyet Amiri ve Polis Merkezi Amiri	Verebilir	Verebilir	3 güne kadar
Birinci Hukuk Müşaviri, Daire Başkanı, Eğitim ve Öğretim Kurumu Müdürleri, Polis Moral Eğitim Merkezi Müdürleri, İl Emniyet Müdürleri, Kaymakamlar	Verebilir	Verebilir	10 güne kadar
Teftiş Kurulu Başkanı, Başkanlar	Verebilir (1. Sınıf Emniyet Müdürleri hariç)	Verebilir (1. Sınıf Emniyet Müdürleri hariç)	10 güne kadar (1. Sınıf Emniyet Müdürleri hariç)
Emniyet Genel Müdürü, Valiler	Verebilir	Verebilir	15 güne kadar
Bakan	Verebilir	Verebilir	15 güne kadar

MADDE 93 – 27/6/1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 28 inci maddesinin (A) fıkrasının beşinci paragrafına “yönelik olarak” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilgisine göre İçişleri Bakanlığı veya” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 94 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 95 – Bu Kanunun;

- 49 uncu, 50 nci, 65 inci, 66 ncı maddelerini Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı,
 - 67 nci maddesini Cumhurbaşkanı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı,
 - Diğer maddelerini Cumhurbaşkanı,
- yürütür.

23/12/2019